

мѣжѣ брѣтѣ, ѡзъ самъ фарісеѣ, сынъ фарісеовъ: и сѣдатъ ме заради надежда та и за воскресѣніе то на-мѣртви те.

7 И като рече това, проишдѣ раздоръ помеждѣ саддукѣи те и фарісеѣи те, и раздѣлисе народо.

8 Защо то саддукѣи те говорятъ че нема воскресѣніе, ни яггъла, ни дѣхъ: а фарісеѣ те исповѣдватъ и двѣ те.

9 И вѣдѣ голѣма глѣчка: и станѣха книжници те ѿ фарісеѣска та страна и препирахасе (съ саддукѣи те) и говорѣха: ни едно зло не нахождаме въ тоа человекъ. но ако мѣ е говорилъ дѣхъ или яггелъ, не трѣбѣва да се противиме на бѣга.

10 И понѣже вѣдѣ голѣмо препираніе, и боѣшесе тысѣначѣлико да не раскжнатъ Пѣвѣла, заповѣда на воини те да слѣзатъ и да го грабнатъ ѿ средъ нихъ, и да го водатъ въ крѣпость та.

11 И въ слѣдѣюща та ношъ гвѣимѣсе гдѣ, и рече: дерзай, Пѣвѣле: защото каквото си свидѣтелствовалъ за мене во Иерусалимъ, така трѣбѣва да свидѣтелствувашъ и въ Римъ.

12 И като самна, нѣкои ѿ ѡдѣи те направѣха сѣ-

воръ, и заклѣха себеси нито да гдѣатъ нито да пѣлтъ дори Пѣвѣла не оубѣятъ.

13 Я бѣха по много ѿ четирѣдесетъ дѣши които бѣха направѣли таа клѣтва.

14 Които доидѣха кодъ архіерѣи те и старѣйшины те, и рекоха: съ клѣтва проклѣхѣме себе си, да не вѣсиме нищо, дори не оубѣеме Пѣвѣла.

15 Сѣга прочее вѣе съ сѣборатъ прѣте те каже те на тысѣначѣлико, да го доведѣ оугрѣ предъ васъ, като да искате да раздѣлите съ по голѣмо извѣстѣе заради негова та рѣкота: а нѣе, докле тоще не е приближилъ, готѣви сме да го оубѣеме.

16 Но като чѣ сынѣ на Пѣвѣла та сѣстра тоа сѣговоръ, доидѣ и влѣзе въ крѣпость та, та каза на Пѣвѣла.

17 Я Пѣвелъ повыка едного ѿ сотници те, и рече мѣ: заведи това момчѣ къ тысѣначѣлико: защото има нѣщо да мѣ каже.

18 Я тѣй го зема и заведе го къ тысѣначѣлико, и рече: затѣоренно Пѣвелъ повыка ме и молимсе, да доведѣмъ това момчѣ при тебе, коѣто има нѣщо да ти казѣва.

19 Я тысѣначѣлико Фанѣго за рѣка та, и като